

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 473

гр. Благоевград, 19.09.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в закрито заседание на деветнадесети септември
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Аршинков

Членове: Атанас Маскръчки
Диана Узунова

като разгледа докладваното от Красимир Аршинков Въззивно частно
наказателно дело № 20221200600715 по описа за 2022 година

Производството пред Окръжният съд – Благоевград е образувано по
частен протест на прокурор от ТО гр.Петрич, при Районна прокуратура
Благоевград и е за проверка на определение № 267/23.08.2022 год. по ч.н.д. №
568/2022 год. по описа на РС - Петрич. С посоченото определение
първостепенният съд е оставил без уважение искането на представителя на
Районна прокуратура Благоевград, ТО Петрич, за налагането на
обезпечителна мярка „запор“, върху МПС марка и модел „.....“ с рег.№ е МС,
собственост на „р“ ООД със седалище в гр.Благоевград.

Прокурорът изразява несъгласие с мотивите към атакуваното
определение, определяйки го като неправилно и незаконосъобразно. Според
него неправилно е позоваването от страна на ПРС на ТР №2/11.10.2012 год.
на ОСНК на ВКС. Досъдебното производство е образувано за разследване на
престъпление по чл.240а, ал.1 от НК, въпреки, че от данните се установява, че
се касае за престъпление по чл.240а, ал.3 т.2 и т.3 във вр. с ал.1 от НК. В тази
връзка са разпитани свидетели от чийто показания се установява, че
добиването на подземните

богатства – инертни материали, е извършвано от работници на „р“ ООД и „а“
ЕООД, който били изпратени в поречието на река Струма от своите
началници. В този смисъл и понеже се касае за престъпление, за което се
предвижда и конфискуване на превозното средство, послужило за

превозването или пренасянето на предмета на престъплението, обезпечението може да се допусне и по изключение, без да има привлечено обвиняемо лице, което е посочено в цитираното по-горе тълкувателно решение.

Прокурорът изразява несъгласие и със становището на съда относно цитираната практика на СЕС като счита, че обезпечението е различно от конфискацията, поради което и РС неправилно се е позовал на решение на СЕС от 14.01.2021 год. по дело С-393/19.

Искането до въззивната инстанция е да бъде отменено атакуваното определение като неправилно и незаконосъобразно и допуснато исканото обезпечение.

Окръжният съд, след като се запозна с материалите по досъдебно производство №272/2022 год. по описа на РУ – Петрич и по ч.н.д. №562/2022 год. на ПРС, намира за установено следното:

Частният протест е депозиран в законния срок от субект с надлежна процесуална легитимация, но по съществото си е неоснователен.

ДП №272/2022 год. по описа на РУ – Петрич е образувано по реда на чл.212 от НПК за престъпление по чл.240а, ал.1 от НК, за това, че на 08.08.2022 год., в землището на с., общ. Петрич, в района на речното легло на река „Мелнишка“, е извършен добив на подземни богатства- инертни материали- пясък, без предоставена концесия. От събраните до момента доказателствата по делото се установява, че инертните материали са добивани от работници на „р“ ООД и „а“ ЕООД, като в изкопа разследващите установили пътни превозни средства, които приобщили като веществени доказателства, измежду които и МПС марка и модел „.....“ с рег.№ е МС, собственост на „р“ ООД със седалище в гр.Благоевград. Поради това и в предвид на престъплението, което се разследва, в хода на ДП прокурорът е поискал от РС Петрич налагане на обезпечителна мярка по реда на чл.72 от НПК - запор върху посоченото превозно средство. Към настоящия момент в производството няма привлечени обвиняеми лица.

При тези доказателствени данни съдът намира, че искането на прокурора за налагане на исканата обезпечителна мярка е неоснователно. В тази насока съдебният състав споделя изложеното в мотивите към проверяваното определение.

Обосновано и с ясни съображения ПРС се е позовал на точка втора от ТР №2/11.10.2012 год. на ОСНК на ВКС, съгласно което е „необходимо във всички случаи собственикът на имуществото, по отношение на което прокурорът е направил искане за налагане на обезпечителни мерки, да е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление, за което е предвидено наказание глоба и /или конфискация“. Това е така, тъй като се касае за вид процесуална принуда, която ограничава възможността собственика на веща да разполага свободно с нея. В този смисъл въззивният съд не може да се съгласи с твърденията на прокурора, че не се нарушават правата на собственика на превозното средство, а единствено се ограничава възможността му да го продава. В съдебната практика и теория е безспорно, че налагането на обезпечителна мярка е свързано с ограничаване на правата на собственика, вкл. и правото му да го продава, но не само това, поради което и се нарушава принципа за неприкосновеност на частната собственост, закрепен в Конституцията. Цитираното ТР е предвидило възможност за изключение от изискването за наличие на обвиняемо лице към момента на преценка на искането за налагане на обезпечителна мярка и това са случаите, при които норми от особената и /или общата част на НК предвиждат отнемане в полза на Държавата на вещи, послужили за извършване на престъпление. На това изключение акцентира и представителя на държавното обвинение. Този му довод не може да бъде споделен, защото след посоченото ТР има произнасяне на Конституционния съд, който със свое решение № 12/30.09.2021 год. по к.д. №10/2021 год. е обявил за противоконституционни разпоредбите на чл.234г, ал.3 в частта „независимо чия собственост е“; на чл.242,ал.8 от НК в частта „и когато не е собственост на дееца“, на чл.280, ал.4 в частта „или му е предоставено доброволно“ и на чл.281ал.3 от НК в частта „или му е предоставено доброволно“. Действително в решението липсва произнасяне за нормата на чл.240а, ал.7 от НК, но следва да се посочи, че той не е бил сезиран с такова искане. Така обявените за противоконституционни норми – напр. тази на чл.242,ал.8 от НК - имат напълно идентично съдържание с нормата на чл.240а, ал.7 от НК, поради което и според БлОС няма пречка да се позове на същите съображения. Основният аргумент на КС е свързан с това, че третите лица /извън обвиняемите/ , собственици на превозните средства, следва да разполагат с ефективни правни средства да защитят правата си в наказателното

производство, в което те са засегнати. В конкретният случай действително от доказателствата се установява, че работници на посочените по-горе търговски дружества са извършвали изкопните работи на инертните материали, но обвиняемо лице не е привлечено, а търговското дружество, собственик на МПС, е с двама управители. Освен това разпитаните свидетели сочат други лица, които са им давали нарежданията, а веща, която се иска да бъде запорирана е собственост на посоченото търговско дружество. В този смисъл са и съображенията на Директива 2014/42/ЕС от 03.04.2014 год. и на разпоредби от РР 2001/500/ПВР на Съвета и РР 2005/2012/ПВР на Съвета, във връзка с чл.17, пар.1 и чл.47 от Хартата на основните права на ЕС.

По тези съображения БлОС намира, че като правилно и законосъобразно проверяваното определение следва да бъде потвърдено, в който смисъл

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 267/23.08.2022 год. по ч.н.д. № 568/2022 год. по описа на РС - Петрич.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____